

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-461/19-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Gordane Marušić-Babić predsjednice vijeća, Biserke Kalauz i Mire Kovačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Radnička cesta 21, kojeg zastupa ██████████ dipl.iur., po generalnoj punomoći, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općina Klinča Sela, Jastrebarsko, Karlovačka 28E, koju zastupa opunomoćenik ██████████ odvjetnik ██████████ radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, u sjednici vijeća održanoj 5. veljače 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/19-11/86, urbroj: 376-05-3-19-9 od 22. srpnja 2019.

II. Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi naknadi troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 15 dana od primitka ove presude, dok se u preostalom dijelu zahtjev za naknadu troška odbija.

III. Ova će se presuda objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika u točki I. izreke utvrđeno da je tužitelj (HT) infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine Klinča Sela prema evidenciji Općinskog suda u Novom Zagrebu, Zemljišnoknjižnog odjela Jastrebarsko dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnjih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojim nekretnina HT ima izgrađenu električku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta podzemne i nadzemne EKI, br. 10/19 (dalje: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI, a Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI sastavni dio tog rješenja. U točki II. izreke utvrđuje se da je HT infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama navedenim u Odluci Općinskog vijeća o nerazvrstanim cestama Općine Klinča Sela (klasa: 021-05/14-01/03, urbroj: 238/13-01-14-7 od 15. svibnja 2014.) i Popisu nerazvrstanih cesta na području Općine Klinča Sela, koje su sastavni dio ovog rješenja, a koje su u vlasništvu Općine Klinča Sela i na kojima HT ima izgrađenu električku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu i koje koristi za pristup, postavljanje,

korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Točkom III. izreke određeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I. i II. rješenja čine trase kabelske kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu. U točki IV izreke rješenja utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Jastrebarsko ili podredno Područnom uredu za katastar Zagreb – Odjel za katastar nekretnina Jastrebarsko, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra-javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna utvrđenima u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta ("Narodne novine", broj: 152/11., 151/14. i 95/17.). Točkom V. izreke rješenja utvrđuje se da Općina Klinča Sela ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz ovog rješenja od 19. veljače 2019., odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I. u korist Općine Klinča Sela ukoliko je ista nastupila nakon 19. veljače 2019., prema evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Jastrebarsko dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra-javnoj aplikaciji. U točki VI. izreke rješenja obvezuje se tužitelj u roku od 8 dana od primitka rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primjenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini Klinča Sela, a u točki VI. tužitelj se obvezuje u roku od 10 dana od primitka rješenja platiti Općini Klinča Sela naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu godinu i dostaviti dokaz o uplati naknade, dok se svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VIII. izreke obvezuje se Općina Klinča Sela omogućiti tužitelju ostvarivanje prava na nekretninama iz ovog rješenja.

Tužitelj je pokrenuo upravni spor protiv tuženika osporavajući citirano rješenje zbog svih razloga iz članka 66. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.-dalje: ZUS). U tužbi u bitnome navodi da je nadležnost tuženika propisana u članku 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.-dalje: ZEK) i da se ne može prenijeti na stranke u postupku, kao što je to učinjeno osporenim rješenjem. Pozivajući se i na članak 5. stavak 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta ("Narodne novine", broj: 152/11., 151/14 i 95/17.-dalje: Pravilnik), kao i na odredbe članka 17. stavka 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09.-dalje: ZUP), smatra da je tuženik počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka prenijevši utvrđivanje parametara za utvrđivanje naknade za pravo puta na infrastrukturnog operatora koji je stranka u postupku, a koje shvaćanje je izraženo u presudama ovoga Suda poslovni broj: UsII-234/18-6 od 16. siječnja 2019. i broj: UsII-321/18-7 od 20. veljače 2019. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev usvoji i osporeno rješenje poništi, te predmet vrati tuženiku na ponovni postupak.

Tuženik u odgovoru na tužbu razloge tužbe smatra neosnovanim jer se pri donošenju rješenja držao stavova suda iznesenih u ranijim presudama (primjerice: UsII-36/18-5, UsII-173/19-7, UsII-364/18-9, UsII-511/18-8 i dr.), te predlaže da se pri rješavanju ovog spora uzme u obzir stajalište izraženo u tim presudama. Pojašnjava da je upravo na temelju izjave tužitelja broj: 660/2018 od 25. ožujka 2019. i izvoda iz poslovnih knjiga od 19. ožujka 2019., te Elaborata broj: 10/19 i pripadajuće Tablice 1, utvrdio tužitelj infrastrukturnim operatorom, a da je visina naknade za pravo puta utvrđena na način da je za svaku pojedinu katastarsku česticu na kojoj se nalazi EKI utvrđena vrsta nekretnine, što je vidljivo iz posjedovnih i vlasničkih listova koji su sastavni dio Elaborata, dok su iznos naknade i način obračuna naknade za svaku pojedinu vrstu nekretnine propisani člankom 6. i 7. stavcima 1., 2. 3. i 4.

Pravilnika, kako je to navedeno u osporavanom rješenju. Smatra stoga da su svi parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta utvrđeni u postupku i navedeni u osporavanom rješenju, zbog čega se ne može zaključiti da je svoju stvarnu nadležnost prenio na tužitelja kao stranku u postupku. Dodatno navodi da je obračun (Tablica) iz osporavanog rješenja (popunjena sa svim potrebnim podacima) razmijenjen između tužitelja i zainteresirane osobe tijekom postupka. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu navodi da je nejasno u čemu točno tužitelj nalazi bitnu povredu odredaba upravnog postupka i osporava navod da je tuženik pobijanim rješenjem prenio nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta na njega. Ističe da je tuženik postupio prema njezinom zahtjevu i donio zakonito i valjano rješenje sukladno odredbama ZEK-a i Pravilnika. Napominje da obveza plaćanja naknade tužitelju nije određena pobijanim rješenjem, već je ista određena izričitim odredbama ZEK-a i Pravilnika. Poziva se na dosadašnju praksu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske te zaključak sa sjednice sudaca od 17. rujna 2019. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije i potražuje troškove sastava odgovora na tužbu sa PDV-om u ukupnom iznosu od 12.500,00 kn.

U skladu s odredbom članka 6. ZUS-a odgovor tuženika i zainteresirane osobe na tužbu, dostavljen je tužitelju.

Na temelju razmatranja odlučnih pravnih i činjeničnih pitanja sukladno članku 55. stavku 3. ZUS-a, Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema stanju spisa razvidno je da je osporeno rješenje doneseno pozivom na odredbu članka 12. ZEK-a, povodom zahtjeva zainteresirane osobe od 19. veljače 2019. za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za električku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na području zainteresirane osobe i utvrđivanje visine naknade za pravo puta sukladno članku 28. stavku 4. ZEK-a i članku 5. stavku 1. Pravilnika.

Prema odredbi članka 29. stavka 1. ZEK-a, za pravo puta na općem dobru i na nekretninama iz članka 27. stavka 1. točke 11. ZEK-a propisana je nadležnost tuženika za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba, te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Odredbom članka 12. stavka 1. točke 11. ZEK-a propisana je nadležnost tuženika za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba, te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Prema ocjeni ovoga Suda tuženik donošenjem rješenja kojim je odredio parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta, nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti i nije prenio nadležnost na tužitelja koji je stranka u postupku, slijedom čega prigovor povrede odredbe članka 12. ZEK-a u vezi s člankom 17. stavkom 1. i 2. ZUP-a nije osnovan.

Zainteresirana osoba se u svom zahtjevu pozvala na odredbu članka 28. stavka 6. ZEK-a, prema kojoj upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine pred tuženikom može pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za EKI izgrađenu na općem dobru i na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ZEK-a, kao i utvrđivanje visine i vrste ove infrastrukture te visinu naknade za pravo puta za tu EKI.

U provedenom postupku su utvrđene sve odlučne činjenice, koje među strankama nisu sporne, a s obzirom na prirodu upravne stvari ovaj Sud nalazi da je tuženik u okviru svoje zakonske ovlasti pravilno riješio predmetnu upravnu stvar, jer su u izreci rješenja dani jasni i konkretni parametri za određivanje visine naknade za pravo puta za nekretnine koje su predmetom ovog postupka, a koje proizlaze iz priloga koji su sastavni dio rješenja i jasnih odredbi članka 7. stavka 1., 2., 3. 4. Pravilnika.

Sukladno ovom članku Pravilnika visina visine naknade za pravo puta se izračunava prema površini zemljišta koje se koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje elektroničke komunikacijske infrastrukture u iznosima navedenim u stavku 1. Tužitelj nesporno raspolaže s tim podacima za koje je dužan plaćati naknadu, a koji su uneseni u Elaborat broj: 10/19, koji je tužitelj sam izradio i koji je sastavni dio osporenog rješenja. Također, navedena odredba Pravilnika daje formulu za izračun za svaku od površina za koje se plaća naknada.

Stoga, u konkretnom slučaju, a s obzirom na narav i vrstu odluke kojom se utvrđuje infrastrukturni operator i naknada za pravo puta za korištenje EKI na nekretninama zainteresirane osobe, sadržaj izreke osporenog rješenja ima sve elemente temeljem kojih se nedvojbeno može utvrditi visina naknade, te dostatno određenom izrekom rješenja nije povrijeđena odredba članka 12. ZEK-a, kao i ni odredba članka 17. stavka 1. i 2. ZUP-a, a što je u skladu sa zaključkom donesenim na sjednici sudaca ovoga Suda 17. rujna 2019. broj: 6 Su-479/19-3.

Slijedom iznesenog, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučeno je kao u točki I. izreke.

Odluka o naknadi troškova spora iz točke II. izreke donesena je na temelju odredbe članka 79. stavka 2. i 4. ZUS-a, tako da je zainteresiranoj osobi priznat zatraženi trošak sastava odgovora na tužbu po opunomoćeniku uvećan za PDV-e u ukupnom iznosu od 3.125,00 kn prema Tbr. 23.1., Tbr. 42. i Tbr. 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 142/12., 103/14., 114/14. i 175/15.), dok je u preostalom iznosu zahtjev odbijen kao neosnovan budući da se prema stavku 2. navedene odredbe ZUS-a vrijednost predmeta spora smatra neprocjenjivom.

Odluka o objavi presude utemeljena je na odredbi članku 14. stavku 8. ZEK-a (točka II. izreke).

U Zagrebu 5. veljače 2020.

Predsjednica vijeća
Gordana Marušić-Babić, v.r.

Za točnost otpravka - ovlašteni službenik

Tanja Nemčić

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	17.4.2020. 9:13:19	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/19-01/116	376-08	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-20-3	spis	0

d2468808